

Электро
ЭМ
Металлург
Все мы в едином сплаве!

18 июня 2021 г.,
№24 (2648)

Папа – мой герой!

3 стр.

У председателя правления

Эффективность, безопасность и здоровье

Анна ЧАПЛЫГИНА

В минувший вторник, 15 июня, оперативное совещание с руководителями структурных подразделений генеральный директор завода Владимир Куцин провел в секторном режиме.

В ходе доклада и.о. начальника ПТО Вадим Бабуцкий отметил, что с плановым заданием за истекшие 14 суток июня коллектив справился. Он так же напомнил, что план на июнь составляет 57400 товарных тонн ферросплавов, отгрузка - 58050 тонн.

- Первую половину месяца мы отработали удовлетворительно, хотя погодные условия доставили массу проблем нашей энергослужбе, - охарактеризовал ситуацию Владимир Семенович. - В числе стратегических направлений, которыми надо заниматься предметно - продолжение капитального ремонта на печи №3, который должен быть завершён до конца 2022 года, и техническое переоснащение ДСК-2, включающее установку новых сепараторов. Подход к этим задачам должен быть системным, поскольку выплавка ферросплавов непрерывный процесс, требующий такого же непрерывного выполнения соответствующих капитальных и текущих ремонтов.

Переходя к теме техники безопасности, генеральный директор отметил, что на предприятии возобновляются обходы по культуре производства. Ближайший пройдёт в РСЦ. Также Владимир Семенович довел до сведения руководителей приказ №26, согласно которому ряду руководителей и специалистов был вынесен выговор и применены взыскания по результатам проверки по охране труда и техники безопасности, которую на нашем предприятии проводило областное управление.

Коснувшись генеральной дирекции и трудовой дисциплины.

- За полмесяца сотрудники СЭБ зафиксировали четыре случая появления на предприятии в нетрезвом состоянии, причем большинство из нарушителей - люди, недавно принятые на предприятие, - сказал Владимир Куцин. - Это говорит о том, что им не уделили должного внимания. На таком высокотехнологичном производстве, как НЗФ, такого допускать нельзя. Это может стать причиной аварий и травм.

Переходя к теме борьбы с коронавирусной инфекцией, генеральный директор отметил, что ситуация в стране улучшается, и, хотя число заболевших за сутки с 15000 сократилось до тысячи и менее, это не дает нам повода для расслабления.

- В Украине и во всем мире по-прежнему умирают люди, которые даже не заболели бы, если бы вовремя сделали прививку от COVID-19, - сказал Владимир Семенович. - Разумеется, прививаться или нет - дело каждого из вас. Но всегда надо помнить, что это личное дело до тех пор, пока ты не контактируешь с другими людьми. А если ты приходишь на работу, то вольно или не вольно становишься участником эпидемиологического процесса, а может и звеном в цепи распространения вируса. Именно поэтому нужна надежная защита от этой опасной болезни - вакцинация. Тем более, что в нашей стране есть доступ к нескольким вакцинам. К примеру, я в мае уже вакцинировался. И вас призываю - не раздумывайте, сделайте этот важный шаг, запишитесь у семейного врача и защитите себя и своих близких.

В завершении совещания генеральный директор отметил, что на НЗФ уже начались приготовления к празднованию Дня металлурга.

- Через месяц мы будем отмечать наш профессиональный праздник. Уже сейчас мы работаем по всем направлениям, чтобы поощрить заводчан не только высокими зарплатами, но и наградами различных уровней. И на нашем предприятии немало таких специалистов, с которых стоит брать пример, - заключил Владимир Куцин.

Личность

19 июня исполняется 90 лет со дня рождения Бориса Федоровича Величко

«Учитель всегда рядом»

Анна ЧАПЛЫГИНА

В субботу, 19 июня, у каждого из нас еще раз появится повод вспомнить о поистине легендарном человеке - почетном директоре НЗФ, Герое Социалистического Труда, заслуженном работнике промышленности Украины, академике Академии инженерных наук, лауреате Государственной премии Украины и премии Совета Министров СССР, авторе 150 научно-технических работ и 80 изобретений, депутате городского совета трех созывов, почетном гражданине Никополя - Борисе Федоровиче Величко. Именно в этот день исполняется 90 лет со дня рождения Учителя для многих ферросплавщиков. Причем Учителя не только в производственном плане, а в первую очередь - в духовном. Уж так сложилось, что с его легкой руки не просто вырастали гигантские производства, но и вершились судьбы отдельных личностей. Оказалось, что наш Борис Федорович был настолько многогранен, что не было ни единой сферы деятельности в Никополе, к которой бы он не приложил своего творческого участия. И его дела живут с нами и поныне. О том, какие наставления оставил нам Борис Величко, и каким он запомнился современникам, сегодня и напомним «ЭМ».

- З цієї чудовою людиною ми дружили багато років, були співавторами декількох монографій, доброї півсотні статей та авторських свідоцт, двічі разом стали лауреатами Державної премії України за впровадження нових ефективних технологічних рішень і процесів, - wspominaє экс-заместитель министра промышленной политики Украины, доктор технических наук, профессор **Сергей Грищенко**. - Я вважаю Бориса Федоровича своїм Учителем, але обидва ми по життю є ще й учнями Миколи Михайловича Деханова. Особисто ми познайомилися в 1974 р. Це було перше моє відрядження до Нікополя на НЗФ, коли у цеху № 2 було введено до експлуатації лише 4 печі і цех продовжував будуватися, будувалася аглофабрика, а на місці цеху № 1 були лише будівельні палі. Борис Федорович недовго після керівництва цехом № 2 пропрацював заступником головного інженера-начальником виробництва, а потім став на довгі роки головним інженером, а з 1987 р. директором НЗФ. Вже будучи директором, Борис Федорович міг, йдучи по колошниковому майданчику і звернувши увагу на неправильну посадку електродів, зайти в операторську, присіплюючи подивитися аналізи останніх плавов, змінити (інколи - перехрестити!) задану майстром шихтовку, а іноді й особисто «погратися» з електродами, повернувши їх на місце.

На долю Бориса Федоровича на НЗФ випало багато чого, починаючи з пуску найбільш потужних і донині руднотермічних печей з ванною прямокутної форми і 6-ма електродами. Це був якісний стрибок у вітчизняному пічбудуванні, багато чого робилося вперше, багато чого треба було досліджувати і в частині обладнання, і в частині технології. І ось цю дослідницьку жилку і творче начало в Борисові Федоровичу, його підтримку в технічній творчості відчувала вся наукова феросплавна рать.

В 1992 році на перший план вийшло забезпечення заводів замовленнями, особливо на експортні поставки феросплавів. Вже відчувалося скорочення виробництва на металургійних підприємствах України і відповідно знижувалася потреба в феросплавах. Тоді разом з Борисом Федоровичем ми об'їздили практично весь металургійний світ, встановлюючи нові партнерські стосунки зі споживачами феросплавів. Разом ми вперше, в буквальному сенсі цього слова, постукали в закриті до того дня нас двері Європейської асоціації виробників феросплавів в Брюсселі, Міжнародного інституту марганцю в Парижі, відвідали крупних феросплавних споживачів в Японії та інших країнах. У тому, що сьогодні ці партнерські стосунки розвиваються і закріплюються - беззаперечно заслуга Б.Ф.Величка. Успіху в міжнародних контактах, поряд з глобальною компетентністю, сприяли і такі особисті якості Бориса Федоровича, як природжений такт і вміння вести переговори навіть на найвищому рівні, проявити готовність до розумного компромісу при неухильному дотриманні «генеральної лінії», висока особиста культура і внутрішня інтелігентність, почуття гумору, що допомагає згладити гострі моменти, і якась особлива чарівність.

Борис Федорович Величко - видатний український металург-феросплавник, представник покоління людей, чий дитячі та юнацькі роки припали на воєнне лихоліття, а потім вони відразу зі студентської лави потрапили на величезне визначне будівництво гігантів індустрії, де кувався сплав науки і виробництва. Такі люди, як Б.Ф. Величко, не загубилися серед звичайних будівельників і промисловців, а своєю наполегливою працею, знаннями і талантом висунулися в їх

Справка «ЭМ»

Уроженец Луганщини Борис Величко окончил школу с серебряной медалью, затем поступил в Московский институт стали и сплавов. Начал профессиональную деятельность на Челябинском электрометаллургическом комбинате, пройдя за восемь лет путь от помощника мастера до старшего диспетчера. Затем ему предстояло приобрести опыт на Запорожском ферросплавном, а с 1967 по 1975 год - начальником плавильного цеха №2 Никопольского завода ферросплавов, с 1985 по 1987 год - главным инженером завода, с 1987 по 1995 год - директор завода. Под руководством Б.Величко находилось 30% электропечных мощностей советской ферросплавной промышленности. На заводе производилась каждая четвертая тонна советских ферросплавов, продукция представлялась на все металлургические заводы страны, а также экспортировалась более чем в 20 государств. В 1999 г. Б.Величко был заместителем председателя ОАО НЗФ, а с 2009 года - его почетным директором. В те годы были даны в эксплуатацию здания медико-санитарной части, Дворца культуры и спорта, цеха по производству трикотажа.

Награды и звания: 1971 г. - медаль «За доблестный труд» и орден Трудового Красного Знамени; 1986 г. - лауреат Государственной премии СССР в области науки и техники. В марте 1991 года приказом Президента СССР М.С.Горбачева Б.Ф.Величко было присуждено звание «Герой Социалистического Труда», а также он был награжден орденом Ленина и медалью «Золотая Звезда». 1991 г. - премия Совета Министров СССР. -1998 г. - лауреат Государственной премии Украины в области науки и тех ники.1998 г. - почетный гражданин г. Никополя.

перші ряди. І якщо сьогодні в нашій країні, яка здобула 30 років тому незалежність і переживає зараз нелегкі дні своєї історії, все ж працюють металургійні та гірничорудні підприємства, видобувається руда, плавиться сталь і феросплави, то це заслуга, насамперед, покоління наших Учителів з великої літери, таких як Борис Федорович Величко.

- Более тридцати лет своей трудовой жизни Борис Федорович Величко отдал никопольскому заводу ферросплавов, - отмечает Городского голова Никополя **Александр Саюк**. - За эти годы он прошел разные должности, развивал завод, способствовал тому, чтобы НЗФ был лучшим в металлургической отрасли. Борис Федорович, не смотря на свою занятость, вел еще и общественную деятельность. Двенадцать лет он был депутатом никопольского горсовета. Он участвовал в управлении города изнутри. И какие бы вопросы и проблемы у нас не возникали, ферросплавный завод всегда первым откликался и помогал Никополю. Сказать о том, что это - Человек-Легенда будет мало, потому что даже этими словами тяжело выразить всю его сущность. Он был душой коллектива. По словам ветеранов

это именно так. Конечно же, сегодня хочется вспомнить все его заслуги. Так в 2003 году Борису Федоровичу была присвоена самая высокая награда нашего города - орден Чести и слава. И я уверен, он достоин этого. Побольше бы было таких людей, и город был бы другим. Ни для кого не секрет, завод ферросплавов является одним из градообразующих предприятий Никополя. Порядка 30% бюджета города дает именно НЗФ. Благодаря заводу Никополь развивался и строился. Таких людей надо помнить, прославлять, на них нужно равняться.

- Для завода и города Борис Федорович - это легенда, - отметил генеральный директор завода **Владимир Куцин**. - Как директор он, безусловно, воплощение эпохи. И, надо отдать должное, что создание современной базы завода - это в том числе и его личная большая заслуга. Весь его трудовой путь - это прообраз профессионализма в высочайшем смысле этого слова. Для завода он был Учителем с большой буквы. Для меня лично он больше пример и образец гражданской и общечеловеческой позиции. Как мне рассказывали, Борис Федорович умел принимать неординарные решения. Он мог принести проигрыватель и поставить на оперативном совещании пластинку, чтобы коллеги приобщались к классической музыке. Для него важно было не просто рассказать о шихтовке или составе ферросплавов, а приучить ценить свою работу, относиться уважительно к своему товарищу. И сегодня я руководствуюсь таким принципом в своей деятельности, поскольку понимаю, что надо повышать общечеловеческую культуру. Человека такой высокой культуры, который бы объединил в себе общечеловеческие качества с высочайшим профессионализмом производственника, - я действительно не встречал. В современной Украине такие люди в колоссальном дефиците. Конечно, мне не хватает Бориса Федоровича просто как советника, помощника. В целом его не хватает заводу. И столько, сколько будет работать завод, мы будем предавать память о Борисе Федоровиче. К сожалению сегодня он не рядом с нами, но я общался с ним в одни из последних дней его жизни, и он говорил: «Владимир Семенович, сохраните то, на что я положил свою жизнь». И я думаю, что и мне, и моим коллегам это удается.

В завершение статьи хочу вернуться к словам Бориса Федоровича, ставшими эпиграфом к его статье в «ЭМ» к 50-летию завода.

«Весь свой жизненный путь я прошел в труде и учебе. И все, что я познавал, привык применять к себе. Так я следовал многим знатокам, которые наставляли мой жизненный путь на общение с людьми, на мое возвышение в учебе и производственной деятельности. Вот они:

1. Никого нельзя поднять к более высокой ступени. Можно только предоставить каждому все возможности подниматься выше, служа ему живым примером.
2. Не повторяй, но повторяйся.
3. Идти вперед, но помнить о других.
4. Не сомневаться, что УЧИТЕЛЬ РЯДОМ. Сомнение предательству равно.
5. Расти в силе каждый день. Для этого научись действовать, а не ждать; творить, а не собираться с духом. Действие, действие, действие - вот путь Труда».

Быть может, именно поэтому путь коллектива НЗФ не безоблачен, но стабилен и успешен. В этом году мы перешагнули еще один рубеж - нам 55. И в наших достижениях, безусловно, есть огромная заслуга Бориса Федоровича Величко. Мы действуем, а как иначе, ведь Учитель всегда рядом!

20 июня - День отца

Папа - мой герой!

Татьяна ХАРЛАН

Согласитесь, подобная фраза из уст ребенка - это наивысшая похвала. Значит все труды и вложения не напрасны. Конечно, дети априори должны ценить и уважать своего папу, но, как показывает жизнь, это не всегда так. Потому что как бы банально это не звучало: отец - это не только тот, кто зачал, а тот, кто поставил на ноги, научил жить, воспитал, показал пример. Хочется верить, что хороших отцов много. И они точно есть на Никопольском заводе ферросплавов - это работники УСХ братья Евгений и Александр Горнич, у которых на двоих (пока) 11 детей. Именно они рассказали «ЭМ» про роль отца и его значение в семье и обществе. И хоть праздник - День отца - для нашей страны относительно новый, но традиции отцовства, которые передаются из поколения в поколение, у нас крепкие, и в этом материале мы о них вспомним.

Евгений окончил библийский колледж и семинарию, служит дьяконом в Церкви христиан веры евангельской. У Александра среднетехническое образование, но это не мешает ему заведовать Воскресной школой. По специальности он столяр с хорошим стажем. А на нашем предприятии братья освоили профессию разделщика и трудятся на УСХ.

- До завода мы работали на разных фирмах, но там как - заказы то есть, то нет, хотелось стабильности, и чтобы время на семью оставалось, - рассказывают братья. - Потому что как бы не складывалась наша жизнь, семья - это приоритет. Для нас - это отдых и позитив. Да что там говорить, семья для нас - это все. Домой с работы даже не бежишь, а летишь, радуешься, когда всех их видишь.

Такое отношение к семье братья переняли от своих родителей Леонида и Людмилы, которые решились на четверых детей, но Евгений с Александром решили превзойти их в этом. Они с братом с детства все делали вместе и женились один за одним, только в обратной последовательности. Пока старший заканчивал учебу, Саша присмотрел себе невесту. Его супругой стала Юлия, с которой он познакомился в криворожском молодежном лагере, а спустя небольшой промежуток времени поженились. Друга и лучшая подруга Юлии - Лилия - уже на свадьбе пригласилась старшему брату, так что в скором времени семья Горнич отпраздновала и вторую свадьбу.

Сегодня у Евгения уже пятеро детей - старшей Надюше восемь лет, а младшей Даше еще нет и месяца. А у Александра шестеро - старшему Тимофею 9 лет, а самой младшей Майе всего годик.

- Вот сейчас многие подумают, зачем столько детей, как

их содержать, - вопрошают братья Горнич. - Но если Бог послал детей, то и возможности тоже пошлет. Дети - это награда и благословение Господне, поэтому у нас в общине большие семьи, в которых от 5 до 12 детей, - рассказыва-

со мной. И это хорошо. Ведь сейчас как привыкли - родители на работе, дети - в телефоне. У нас не так. Мы постарались своим детям максимально создать такие условия, чтобы они как можно меньше времени проводили в гаджетах, чтобы они в жизни все видели - и труд, и отдых, и общение.

- У нас организован отличный досуг для детей, - продолжает Евгений. - Мы воспитываем детей по слову Божьему, учим, чтобы они уважали родителей, старших, были приветливыми, добрыми, обучаем этикету, чтобы они понимали, как себя вести в обществе. Также наши дети ходят в Воскресную школу. Мы точно знаем, как правильно можно организовать воспитательный про-

- Также очень важно, чтобы в семье у родителей кроме работы было время для отдыха и общения между собой, внезапных прогулок по парку или зоопарку с детьми, оздоровления на море, - уверен Александр. - Дети это запоминают, ценят. Это то, что заставляет их гордиться своей семьей.

Братья Горнич уверены, что в семье отец должен быть примером для своих детей. При этом не только на словах, а прежде всего на деле.

- Наш папа Леонид - отец не только наш, он еще отец духовный - пресвитер в церкви - он очень добрый, и не знаю, можно ли передать по наследству эту доброту, но мы стараемся. А самое главное - детям нравится. Папы в нашей семье

цент разводов, потому что у нас в семьях нет нерешаемых вопросов, все обсуждается и решается. В современном мире не так, если что-то не устраивает - люди расходятся. А мы учим, что совершенных людей нет, поэтому нужно уметь уступать и помогать друг другу. Потому что сильные и слабые стороны есть у каждого, и мудрый человек использует свои знания во благо, и не будет упрекать другого в слабости. Мы так учим, и так делаем, а наши дети, видя наш пример, перенимают наш опыт. Поэтому наши семьи крепкие.

- Кроме того, мы всегда можем рассчитывать на помощь родственников, общины, - дополняет Александр. - И это круто - такая цепочка взаимопомощи. Поэтому по достатку мы живем не хуже остальных, наши дети не ущемлены ни в чем.

Семьям или людям, которых пугает отцовство или тем, кто добровольно не хочет заводить детей, братья Горнич советуют следующее:

- Ничего не может заменить радости, которую дает семья, - подводят итог беседы Александр и Евгений. - Понять это можно только однажды попробовав. Вот ты приходишь домой, а тебя дети встречают своими улыбками, потому что они разделили шоколадку, тебе кусочек оставили, и ждешь, когда ты придешь домой и ее съешь. А радость от их первых улыбок, первых шагов - это не описать. Разве можно это чем-то заменить? Хотя многие, да, боятся отцовства. Среди наших друзей такие тоже есть. Но эти люди, наверное, не думают о старости. Кому они будут нужны, кто им поможет, кто разделит с ними это время, если не дети, не внуки? Где еще ты обретишь эту радость? Кому передашь опыт, наследство, если не детям? Они - это часть тебя, которая будет жить дальше. Они обогатят мир своим духовным светом, передадут следующим поколениям ваши семейные традиции. Дома разрушатся, материальные ценности обветшают, а твои потомки будут жить, когда тебя уже не будет. Разве это не чудо?

- И напоследок, мы хотели бы пожелать, чтобы в семьях папы чаще были героями для своих детей, чтобы, когда они вырастут, они хотели быть похожими на вас.

ет Евгений. - В целом, большая семья - это всегда помощь, понимание, совет.

- Что касается меня, то я всегда очень хотел, чтобы у меня была многодетная семья, - дополняет Александр. - У моей тещи девять детей, 36 внуков, и... какая это прелесть! Вот вам доказательство - мы поженились, братья приехали и помогли с ремонтом. Притом у них нет какого-то специального образования для этого, но есть большое желание помочь. Меня это тронуло. Я это му учу и своих детей, приучаю их помогать, трудиться вместе

цесс, чтобы это было полезно и интересно для детей. У нас большой опыт в этом деле - с 14 лет мы помогали в организации детских лагерей, притом не только в нашем городе, но и по Украине.

- В Менжинском мы живем в пяти минутах ходьбы друг от друга, поэтому наши дети часто проводят время вместе, - продолжает Александр. - Рядом с домом мы построили для них качельку, турнички, горку, песочницу, есть даже батут, в целом все есть для того, чтобы дети могли проводить время на свежем воздухе.

чаще балуют детей, ведь они находятся под нашей опекой и защитой, как и наши жены.

- Отец в наших семьях - это кормилец, опора и защита, на нем вопросы обеспечения семьи, - продолжает Евгений. - Он образец для подражания, который своими действиями, а не просто словами, показывает жизненный пример. Мама - берегиня дома, к ним относятся с уважением, любовью, бережно. Мама и папа, между которыми есть взаимопонимание, - это фундамент крепкой семьи. Наверное, поэтому у нас в общине очень маленький про-

Пам'ятаємо

В Нікополі вшанували загиблих десантників

Тетяна ХАРЛАН

14 червня в Нікополі відзначили сьомі роковини катастрофи українського військового літака ІЛ-76, який було збито російськими бойовиками в небі над Луганщиною. На борту перебувало 49 чоловік, трое з яких - нікопольці. Усі вони загинули.

Захід із вшанування пам'яті загиблих героїв відбувся біля пам'ятника «Захисник України». В ньому взяли участь представники влади, ПЦУ, родини та друзі загиблих, атовці, небайдужі містяни, серед яких феросплавники - депутат міської ради, помічник генерального директора НЗФ Сергій Коблюк та очільник заводської спільноти бійців АТО Сергій Сіренко.

- Загибель десантників у 2014-му стала найбільшою втратою ЗСУ з початку антитерористичної операції, - впевнені заводчани. - Нажаль, серед за-

гиблих є нікопольці - вірні сини України - Кулібаба Руслан, Кузнецов Антон, Москоленко Сергій. Ці рани в серцях їх близьких та всієї нашої громади не загояться ніколи... Вічна шана нашим загиблим героям!

Також Сергій Коблюк зазначив, що НЗФ завжди був й надалі залишиться вірним помічником ЗСУ.

- Нікопольський завод феросплавів завжди буде допомагати українській армії, нашим бійцям та їх сім'ям, поки в цьому буде потреба, - зазначив депутат. - Але ми всі не втрачаємо надії, що на теренах нашої держави нарешті настане мир, а подібна трагедія більше ніколи не повториться.

Пам'ять загиблих героїв України вшанували хвилиною мовчання та покладанням квітів до меморіалу.

Фото автора

Кабмін призначив своїм представником у Раді «слугу народу» Тараса Мельничука, - UNN

Шановні медики та ветерани галузі МСЧ, нашого міста і України!

Від щирого серця вітаємо вас з професійним святом і дякуємо за те, що ви піклуєтесь про найголовніше, що є в кожного з нас - здоров'я.

Останні роки були непростими для нас усіх, але для вас - особливо. Й навіть враховуючи, що епідеміологічна ситуація в країні покращується, розслаблятися поки що зарано. Навантаження на лікарів, а відповідно, й ризики є надто високими. Проте ви зробили все, що можливо, проявивши справжні дива професіоналізму. Саме ви щодня намагаєтесь боротися за кожне життя, втрачаючи при цьому своїх колег. І сьогодні ми висловлюємо слова співчуття всім, хто втратив близьких. Вони - наші герої.

Зі свого боку ми продовжимо опікуватись закладами охорони здоров'я Нікополя, адже сьогодні в цьому є надзвичайна потреба. Ми щодня маємо пам'ятати про вашу складну роботу - допомагати, рятувати, вселяти надію. Професія вимагає від вас неабияких фахових навичок, терпіння і співчуття. Напередодні свята від імені всіх феросплавників щиро дякуємо за вашу відданість професії! Бажаємо всім працівникам медичної галузі здоров'я, благополуччя у родинах і оптимізму.

Впевнені - ми все подолаємо.

Володимир КУЦІН,
генеральний директор заводу, почесний громадянин Нікополя.

Володимир РОМАНЕНКО,
голова первинної організації ПМГУ в АТ НЗФ.

Шановні працівники медичної галузі!

Прийміть щирі вітання з вашим професійним святом - Днем медичного працівника! Зараз, у період всесвітньої пандемії, саме Вам довелося взяти на себе основне навантаження у боротьбі з небезпечною хворобою. І сьогодні, ризикуючи власним здоров'ям, Ви продовжуєте рятувати життя.

Я вдячний всім медичним працівникам і ветеранам медицини за невтомну благодійну працю, самопожертву, відданість своїй професії. Бажаю вам і вашим родинам миру, міцного здоров'я, успіхів, щастя та благополуччя!

З повагою
Олександр САЮК,
міський голова Нікополя.

Робота на совість

Тетяна ХАРЛАН

Робота в медичній галузі - складна та виснажлива, але надкорисна. Бо що може бути важливіше ніж підтримання та збереження здоров'я? Сьогодні медичних працівників важке, випробування пандемією долають не усі. Проте в медико-санітарній частині НЗФ створені всі умови для того, аби полегшити цей удар. Працівники МСЧ відчують, що на роботі вони в безпеці. В цьому велика заслуга генерального директора заводу Володимира Куціна, директора МСЧ Світлани Ляшенко-Ефремової, та кожного, хто щоранку приходить в стіни заводської здравниці та просто на совість працює. Кожен з них заслуговує на слова вдячності за свою роботу, про нюанси якої в цьому номері розкажуть ті, хто Наказом по підприємству та розпорядженням профспілкової організації відмічений з нагоди професійного свята - лікар-уролог Андрій Галичанський, медсестри Інна Малишко та Ірина Іванова (про неї «ЕМ» вже писав в №19), а також сестра-господиня Наталя Марченко.

«Найкраща нагорода - здоровий пацієнт»

Лікар-уролог відділення загальної хірургії Андрій Галичанський свою трудову діяльність в МСЧ розпочав в серпні 2015 року, одразу після закінчення інтернатури. Роботу в заводському підрозділі обрав серед декількох варіантів.

МСЧ мене привабила своїм дружнім колективом, відношенням до роботи та умовами праці, - розповідає Андрій Євгенійович. Підхід до проблем тут суто правильний - вони вирішуються одразу і безпосередньо на місці. Складні випадки ми обговорюємо колегіально, я завжди можу розраховувати на допомогу керівництва та колег.

Свій шлях в професію для Андрія Галичанського розпочався ще в шкільні роки - вже тоді він точно знав, що хоче стати саме лікарем - представником поважної та, якоюсь мірою, елітної професії. Спеціалізацію обрав вже на другому курсі вишу, бо вона зацікавила його сильніше за інші.

Я лікар більше практик, аніж теоретик, - говорить про себе Андрій Євгенійович. Професію засвоював активно практикуючись всюди, де тільки міг це зробити. Бо найголовніша нагорода лікаря - це покращення здоров'я пацієнта, а щоб того досягти, треба мати багато практичних знань. І сьогодні, через роки роботи, я можу з упевненістю сказати, що дуже люблю свою професію, вона мене надихає. Навіть вдома разом з дружиною-медиком ми часто за вечерею обговорюємо цікаві випадки. Але треба вміти також і абстрагуватися від роботи, бо медичні спеціальності відносяться до тих категорій професій, представники яких найчастіше «вигорають» на роботі. Але ми ж профі, тож повинні дбати не тільки про пацієнтів, але й не забувати про своє здоров'я, бо інакше нікому буде лікувати хворих (посміхається).

Серед труднощів професії називає те, що найчастіше пацієнти діють за принципом «я ось трохи потерплю, може, воно переболить або само пройде», а коли не проходить, біжать до лікаря зі словами «зробіть що-небудь, вмираю».

Боротися з такою звичкою надскладно, - каже Андрій Галичанський. - Та ще й специфіка моєї спеціальності така, що люди соромляться розповідати про все, що нижче поясу. Проте замовчування проблеми її не вирішить. Тож наполегливо раджу - приходьте до лікаря, коли тільки відчули перші «дзвіночки» хвороби.

В цьому випадку, як каже Андрій Галичанський, найбільш дієвий спосіб профілактики - це просто сказати все як є, або «заликування» правдою.

Звісно, лікар повинен бути людяним і дбайливим до пацієнтів, але вмовляння не завжди допомагають, тож розповідати чесно та відверто, що буде, якщо не лікуватися, або ж не виконувати лікарських настанов - найдієвіший спосіб профілактики. Імовірний поганий результат лякає, тож люди починають більш дбайливо ставитись до свого здоров'я.

«Пишаюся професією»

Сестра медична діагностичного відділення Інна Малишко трудову діяльність в МСЧ розпочала одразу після закінчення медичного училища в 2005 році, та по сьогоднішній день працює за цією спеціальністю спочатку у терапевтичному, а потім у діагностичному відділенні.

Я медична сестра вже у другому поколінні, професію успадкувала від бабусі, розповідає Інна Вікторівна. - Вона завжди розповідала про свою роботу з гордістю, я бачила скільки користі вона приносить людям. Багато в чому дякуючи її прикладу, я й обрала для себе цю спеціальність. МСЧ стала моїм місцем роботи, бо вона вразила мене умовами, в яких працюють співробітники, тож я була щаслива, коли вдалось влаштуватися сюди. Тут чудо-

вий колектив, куди я кожен день з задоволенням приходжу, також тут все є для того, аби гарно виконувати свої обов'язки - від спецодягу до чудової діагностичної бази. За це дякуємо керівництву, бо як кажуть: у гарних господарів дім - повна чаша.

Свою професію Інна Малишко вважає надкорисною, але важкою, бо вона вимагає терпіння, доброти, милосердя.

Пацієнти приходять до нас не завжди в доброму гуморі, тож ми маємо підтримати не тільки їх здоров'я, але й моральний стан, - впевнена Інна Малишко. - Якщо пацієнт прийшов до нас похмурий, а вийшов з посмішкою на обличчі, то це вже перемога. Іноді не тільки ліки, але й добре слово творять дива.

Як зазначає Інна Малишко, працювати медиком цікаво, але складно, і в першу чергу морально. Бо не можна відпрацювати та просто піти додому відпочивати. Деякі історії хвороби ти все одно «береш» з собою,

думаєш як краще зробити. Іноді вдається відключити емоційну включеність, і певно десь посередині між двома цими станами й знаходиться та сама професійність, про яку усі говорять.

«Відчуваю себе корисною»

Сестра-господиня денного терапевтичного стаціонару Наталя Марченко свою трудову діяльність в МСЧ розпочала в липні 2008 року санітаркою денного терапевтичного стаціонару, а з травня 2019 і по сьогоднішній день працює там же сестрою-господинею. Цю професію обрала, коли за чоловіком переїхала до Нікополя.

Я людина досить постійна, якщо вже за щось взялась - роблю це зі всією душею, - каже Наталя Олександрівна. - Тож і в МСЧ працюю на всі свої 100%.

Як справжня жінка, Наталя Марченко завжди відрізнялася прагненням до чистоти та порядку, і де ще, як не в медичній установі така звичка є надкорисною, особливо тепер, коли пандемія диктує свої посилені вимоги до санітарного стану приміщень.

Довгі роки я наводила лад у терапевтичному відділенні, тепер я більше відповідаю за забезпечення та видачу миючих та

дезінфікуючих засобів, спецодягу та засобів індивідуального захисту персоналу МСЧ, - розповідає Наталя Марченко. - Я прагну, аби людям було приємно та безпечно перебувати в нашій установі. Звісно, привід відвідати нас не завжди радісний, але той час, що вони знаходяться в нас, їм повинно бути комфортно. Наші дівчата розуміють відповідальність, та уважно за цим стежать.

Робота в МСЧ дає Наталі Марченко найголовніше - надійність та впевненість в завтрашньому дні, тут вона відчуває себе корисною, та в будь-який час може розраховувати на розуміння та підтримку колег і керівництва.

Впевненість в тому, що ти потрібен - грає важливу роль як в особистому, так і в професійному житті, - каже Наталя Марченко. - В МСЧ я розумію, що я на своєму місці. Тут мене та моїх колег поважають та цінують, яку б ти посаду не займав. Це приємно.

Команда профі

Наш колектив МСЧ - це команда людей, які стануть горою за здоров'я кожного пацієнта та один за одного, - говорить директор МСЧ Світлана Ляшенко-Ефремова. - Я пишаюся нашими медичними працівниками, кожним з них, для мене всі вони однаково рідні. На жаль до цього річного професійного свята з нами дійшли не всі - коронавірус забрав у нас чудового лікаря Тетяну Савченко, якої нам дуже бракує. Тож ми не з чуток знаємо, якою небезпечною може бути ця хвороба, тому більшість персоналу МСЧ нещодавно вакцинувалася, до чого закликаю й усіх заводчан. Зараз в країні набирає обертів процес щеплення - скористайтесь нагодою врятувати своє життя. Бо медики вже виснажені боротьбою з цією досить непередбачуваною хворобою. А своїм колегам, напередодні свята бажаю міцного здоров'я, сталевих нервів, фінансового та сімейного благополуччя! Ви всі - гідні люди, справжні професіонали та просто наші найкращі!

Перевірено на собі

#Я_щеплена_від_ковід

Тетяна ХАРЛАН

Минулого тижня ми з мамою, а трохи раніше і мій брат, вакцинувались від коронавірусу китайською вакциною. Так і хотіли, до процесу підійшли відповідально. Перед вакцинацією десь за місяць я здала тест на антитіла до цієї хвороби, планує після завершення циклу з двох доз вакцини, повторити аналіз, і обов'язково напишу вам про результат.

Як записалися?

Як тільки в Україні почалась вакцинація, мій брат і я записалися на щеплення через "Дію". Батьків записувала через сімейного лікаря. У брата спрацював варіант через застосунок, а мені та мамі подзвонила медична сестра нашого сімейника.

Кого вакцинують?

Майже всіх охочих. Ми вакцинувалися у шостій амбулаторії (а взагалі в місті п'ять пунктів щеплення), і черга була ве-

лика - тільки при нас було чоловік 30 віком від 70+ до 20+. Когось запросили через "Дію", когось сімейний лікар.

Про відчуття

Одразу після вакцинації майже ніяких. Після уколу, півгодини посиділи в амбулаторії - такий порядок, а потім поїхали по справах. Потім два дні тягнуло руку у місці уколу. На п'ятий день трохи "веселіше" - у всіх трьох відчуття ломоти в тілі, загальна слабкість, біль у животі, у брата температура вище 38. На наступний ранок попустило, але слабкість залишилась.

Про антитіла

До вакцинації я здавала тест на антитіла до коронавірусу, і він показав, що в мене вони є, хоч і в дуже малій кількості - тобто я перехворіла та не помітила, але вже давненько. Але, якщо чесно, не помітити хворобу не так вже й просто, як звучить. І хоч в мене не було температури, кашлю, пневмонії, але дуже загострилися інші проблеми зі здоров'ям, які тепер мій лікар називає хронічними. Моя особиста порада - якщо маєте хронічні захворювання будь-якого типу, перед вакцинацією обов'язково проконсультуйтеся зі своїм лікарем, чи можна вам робити щеплення. Перед вакцинацією ви повинні бути стабільні, а ваші хронічні захворювання «під контролем». Це важливо.

Чому вакцинувалась?

Я особисто бачила, як тяжко може протікати хвороба, які ускладнення вона визиває. Я бачила, як помирають люди на кисневій додації, навіть коли вже хворобу подолано...

Тож моя особиста думка - вакцинуватися треба. Якщо вам дзвонить сімейний лікар і пропонує зробити щеплення, не відмовляйтеся, всі можливі побічні реакції, то не так страшно, як сама хвороба. Вакцинація - це ваша особиста відповідальність перед собою та своєю родиною, друзями, колегами.

Відтепер, #я_щеплена_від_ковід першою дозою. Чекаємо на другу дозу вакцини через 28 днів.

Новая волна COVID-19 может начаться с востока Украины, - НАН, - «РБК-Україна».

Ціна людського життя

Анна ЧАПЛИГІНА

Цього року виповнюється 80-та річниця з дня нападу нацистської Німеччини на Радянський Союз. Саме 22 червня 1941 року почалась чергова найкривавіша сторінка в історії Другої світової війни. Загалом протистояння між Німеччиною та СРСР на території України не припинялося впродовж 40 місяців, а на 35 з них припадають активні бойові дії. На українських землях було проведено 29 з 76 стратегічних наступальних операцій, у ході яких було знешкоджено понад 60% Вермахту. За різними оцінками, в Україні загинуло від 8 до 10 мільйонів людей, з них цивільного населення близько 5 мільйонів, 2,2 мільйона було вивезено на примусові роботи до нацистської Німеччини, 10 мільйонів втратило притулок. На цілковиті руїни було перетворено понад 700 міст та селищ міського типу, майже 30 тисяч сіл. Саме тому цього дня в Україні встановлено День Скорботи, і ми вшановуємо пам'ять тих, чие життя було покалічено і зруйновано у ті страшні роки. Торкнулась війна й кожної нікопольської родини. Про те, яким перший день війни запам'ятався сучасникам тих подій, читайте в нашому матеріалі.

Нікополь був важливим плацдармом для німців, оскільки він був центром марганцево-рудного басейну. В перші ж дні війни до міста почали підтягуватись вісім ворожих піхотних дивізій, дві танкові, дві горно-стрілецькі, об'єднані в оперативну групу «Шернер». Саме тут дислокувалась 6-а німецька армія, яка мала у своєму складі 23 дивізії, у тому числі 4 танкових і одну моторизовану.

Місто готувалося до протистояння. На Урал, у Сибір пішли сотні вагонів, у короткі терміни був демонтований і вивезений у Першоуральськ Південно-трубний завод. У перші дні війни на фронт пішли близько двох тисяч нікопольців. Ті, хто залишився, збільшили випуск продукції. Працювали цілодобово. Німецькі літаки бомбили місто, переправи, а нікопольці ще жили надією, що війна не прийде в їхні домівки. Проте 17 серпня 1941 року місто було зайнято ворогом. За 905 днів, що тривала окупація, більш ніж 4 тисячі юнаків та дівчат були примусово вивезені на роботу у Німеччину. Більше 8 тисяч мирних мешканців, серед яких півтори тисячі дітей, були знищені німцями. Але в червні 1941 р. боротьба за життя була ще попереду.

Зі спогадів працівника НПТЗ А.Ніконенка:

«22 червня 1941 року по нашому селу Ульяновці Нікопольського району проскакав верховий й приніс страшину звістку - почалася війна. Біля колгоспної контори зібрались похмурі чоловіки, курили цигарку за цигаркою. Я гадав, що фашисти зовсім без мозків, якщо вирішили напасти на нас, не розуміючи, що їх зітруть у порошок. Невдовзі крізь село потяглись біженці, потім погнали скот, колони тракторів, комбайнів. Стало зрозумілим, що німці скоро будуть тут. І ось з'явилися літаки ворога. Вони не бомбили, а розкидали листівки, які розповідали про переможні кроки фашистів. В одній з листівок ми побачили сина Сталіна - Якова Джугашвілі - у колі німецьких офіцерів. Фашисти пропонували наслідувати його прикладу.

Все ближче була канонада. Десятки червоноармійців поранених, виснажених, тільки-но виїшовши з оточення, приходили в село, просили їжі та ночівлі. Від них ми чули розповіді про те, що Червона Армія терпить поразки, що вона погано озброєна, у полон потрапляють тисячі вояків».

Зі спогадів викладача НМТ Е.Степенка:

«В перші дні війни мобілізованих було дуже багато, проте ані форми, ані зброї вони не мали. За колоною полку, що уходив на фронт, їхали на кінній тязі чотири маленьких гармати без снарядів, - ось і все озброєння військового з'єднання.

15 серпня ми були на вокзалі з речами. Німець бомбив місто, було багато жертв, особливо біля булочної, зараз там сквер біля медучилища. Вчительському інституту і міському музею для евакуації надали один вагон. Один

важкий музейний ящик ніяк не могли завантажити, так і залишили його на пероні. Потім з'ясувалося, що там були монети, хтось поживився.

Хвилюючою була і ніч 16 серпня. У небі гуділи німецькі літаки: хтось з ліхтариком передавав фашистським льотчикам світлові сигнали. Поруч з нашим составом зупинився військовий ешелон. Оразу ж налетіли «юнкерси» і почали бомбити станцію. Було чимало жертв й руйнувань. Ніколи не забуду хлопчика у формі ремісничого училища, який корчився на землі з пораненням у живіт».

Зі спогадів ветерана праці НЗФ А.Александрова:

«До війни батько працював водієм, приймав участь у будівництві Дніпрогесу, тягнув лінії електропередач в Нікополь де будували цехи ПТЗ. Коли почалась війна, всіх чоловіків призовного віку мобілізували. Мій батько у якості механіка був прикомандирований до лєтовища, яке знаходилося у Томаківці. Перед його уходом на фронт, ми вирішили сфотографуватися родиною, адже ніхто не знав скільки триватиме війна, чи вдасться побачитись знову. Ми відправились у старе місто до відомого фотомитця Абрама Абрамовича.

Забирати фото, на моє щастя, батько взяв мене з собою. Туди ми поїхали на службовій машині - «ємці». На зворотному шляху над нами пролетів німецький літак. Щоб сховатися, ми побігли в паркову зону. Літак зробив новий захід у наш бік. І тільки-но ми встигли сховатися, як почувли кулеметну чергу. Люди, що стояли біля гастроному, розбігалися з криками. Коли паніка стихла, ми з батьком підійшли до машини, яка голосно сигналіла. Вже вдома, коли батько розгорнув свою шинель, у ній він побачив 38 отворів. Пошкоджений був навіть пістолет. Лише тоді ми зрозуміли, що німець полював саме на нас, вважаючи, що в машині міг їхати якийсь військовий керівник. З тих самих пір, дивлячись на те фото, я згадую перші дні війни в нашому місті».

РетроИстория

Великий гнів

Цій битві передували наступні події. В 339 році до Різдва Христового скіфське військо, яке вів у бій 90-річний цар Атей, отримало поразку від македонського війська під керівництвом царя Філіпа II та його сина Олександра - майбутнього полководця Олександра Македонського. Ця битва відбулася на річці Дунай (на території сучасної Болгарії). В ній македонці вперше застосували особливий тісно зімкнутий лінійний стрій піхоти - фалангу. Оснащенні довгими списами (від 1,5 до 5,5 метра), македонські військо стримали тоді натиск важкої кінноти скіфів, які після загибелі царя Атея вимушені були відійти. Цар Філіп II не став вторгатися на територію скіфів - з новим скіфським царем Картафієм він уклав мирну угоду, за якою Велика Скіфія та Македонія стали союзниками. Скіфи зобов'язалися забезпечувати македонську армію своїми воїнами та хлібом і строго дотримувалися цього. Тому намір Зопіріона воювати викликав у них великий гнів.

Північне Причорномор'я вже

давно вподобали греки, заснувавши ряд колоній, деякі з яких перетворилися на міста-поліси. Вони стали центрами торгівлі і грецької культури, підтримували з Елладаю тісні політичні, торговельні та культурні зв'язки. Найбільшими з них були Тіра, Ніконій і Ольвія. Кожне це місто було класичним полісом зі своєю системою самоврядування, сільськогосподарським передмістям та армією. Зопіріон і взяв в осаду Ольвію, через яку скіфи вели торгівлю з багатьма країнами Середземномор'я. Захват міста міг повністю паралізувати скіфську економіку - цим захватом Зопіріон практично поставив скіфів на коліна. На боротьбу з ним піднялося все населення Великої Скіфії, особливо після того, як македонські війська продовжили пересування по їх території.

Реконструкція битви

У той час у районі сучасного Нікополя знаходилося кілька скіфських поселень (райони Новопавлівки та Лапинки), які були супутниками скіфської столиці Азагаріона, більше відомої як Кам'янське городище. Переправившись через Борисфен (Дніп-

Кривавий степ

Наталка РАЗУВАЄВА, Сергій ТОРОП

21 червня 331 року до н.е. в день, коли скіфи святкували свято бога війни Ареса, 30-тисячна армія македонського намісника в Фракії Зопіріона вдерлася до Північного Причорномор'я. З облоги Ольвії почався напад Македонії на Велику Скіфію. Через три місяці відбулася знаменита битва між арміями двох наймогутніших держав Південно-Східної Європи - скіфським військом і військом Зопіріона, який вирішив самоствердитися коштом грецьких колоній, але не врахував, що у греків є сильні друзі й бізнес-партнери - скіфи.

ро) в районі сучасної Старої частини, скіфські війська з'єдналися. Їх передовий загін, а це була важка кіннота, розпочав рух в район Ольвії, слідом за ним йшла армія. Тим часом мешканці 10-тисячної Ольвії як могли чинили опір македонцям, проте довго триматися проти передової армії загарбника вони не могли. Здавалося, доля Ольвії вирішена, але в самий розпал боїв на вулиці міста прийшло повідомлення, що наближається армія скіфів. Це змусило загарбника відступити. Ольвія знаходилася неподалік сучасного Миколаєва, саме тут і відбулася ця битва.

Скіфи розгорнулися в бойові порядки. Передовому 20-тисячному загону протидіяла вся армія Зопіріона. В центр своєї армії він поставив найбільш досвідчених озброєних піхотинців. Скіфи вистроїлися проти них клином, вістря якого було націлено прямо в центр македонської фаланги. Зліва і справа степовики поставили загони досвідчених лучників (легку кінноту). Хоча македонська армія і була сильнішою, проте попередня поразка багато чому навчила скіфів. Як приклад, на озброєнні важкої кінноти з'явилися довгі штурмові списи (від 2,5 до 4 метрів). Скіфське військо стало маневренішим, на відміну від македонської фаланги воно мог-

ло швидко перебудовувати свої військові порядки, могло битися на нерівній поверхні. Скіфи використали свою перевагу сповна, оскільки навколо міста був степ, який складався з багатьох балок та ярів.

Першою атаку розпочала скіфська легка кіннота. Вона накинута на фланг македонців, осипаючи їх стрілами та дротиками в незахищені місця - в око та шию. Армія Зопіріона почала нести великі втрати. З'єднавшись з противником на незначну відстань, скіфська легка кіннота розвернулася і імітувала відступ. Зопіріон віддав наказ атакувати скіфів по всьому фронту. Його важко озброєні піхотинці рушили в бій. Переслідуючи «втікаючих» скіфів, македонці і не помітили, як опинилися на нерівній місцевості. Саме цього і очікувала важка скіфська кіннота. Гострою швидкою стрілою вона врізалася в самий центр ворожого війська. Від сили ударів ламалися списи...

Зумівши прорвати центр фаланги загарбників, степовики взяли за мечі. Македонські піхотинці були безсильні - своїми короткими мечами вони не могли поразати кінних скіфів, які довгими мечами наносили їм рублені удари зверху. Тим часом підійшли й інші скіфські сили і відразу ж атакували Зопіріона з лівого флангу. Вся тридцяти-тисячна армія загарбника опи-

нилася в оточенні - військо разом з командуючим Зопіріоном було повністю знищено. Такого Александр Македонський очікувати не міг. За свідченням Помпея Трога, цар «призначив у війську триденний траур».

Що стосується Ольвії, то місто швидко оговталось від наслідків облоги. Почався період його нового розквіту - зводяться нові храми, процвітають ремесла й торгівля, починається випуск золотих монет. Ольвія ще довгі роки виправдовувала своє ім'я - «Місто щастя».

В дарунок - знамениту Пектораль

Скіфи отримали велику перемогу, яка мала велике моральне, військове та політичне значення. По-перше, всьому світу було показано, що знамениту македонську фалангу можна перемогти. Після цієї битви македонці вже ніколи не порушили скіфські кордони - між Великою Скіфією та Македонією було укладено мирну угоду, яку називали «вічним миром».

Існує версія, що після цієї битви кращими майстрами Ольвії була виготовлена знаменита Золота пектораль, яка була дарована скіфам в якості дипломатичного подарунку. Через багато тисячоліть її знайшов Борис Мозолєвський в кургані «Товста Могила». Це відбулося 21 червня 1971 року, саме в день осади Ольвії.

Рада ухвалила Закон про податкову амністію, - «Контракти».

Ваш гороскоп

з 21 по 27 червня

Овен. В цілому все складається вдало. Але підвищена неухважність і забудькуватість можуть стати причиною незначних непорозумінь. Тому не сподівайтесь на пам'ять - записуйте дату і час всіх важливих зустрічей, складайте список необхідних покупок. Не лізьте в чужі справи, якщо вас не просять.

Телець. У вашому житті з'явиться авторитетна людина до чиєї думки однозначно варто прислухатися. Можливо, на роботі вас чекає підвищення. Обов'язково це відзначте! Однак в любовній сфері може виникнути нерозуміння.

Близнюки. Вам може відмовити почуття міри, особливо в їжі. Слідкуйте за своїм харчуванням. Є ризик з'їсти щось не те з неприємними наслідками. Такі ж тенденції можуть спостерігатися і в покупках. Почекайте з придбанням дорогих одягу і взуття.

Рак. Очікується багато ділових зустрічей. Перш ніж на щось погоджуватися, тверезо оцінійте власні можливості. Побутових проблем буде не уникнути. Домашні увесь час будуть чимось невдоволені. Видихніть, скоро все налагодиться!

Лев. До вашої роботи зараз пред'являтиметься немало претензій. Не сперечайтесь, а виправляйте помилки. Не судіть суворо рідних і близьких: вони зараз особливо чутливі. Якомога більше часу проводьте на природі. Це треба як для здоров'я, так і для настрою.

Діва. Будьте готові до того, що вас може чекати неприємне спілкування. Зірки радять вам узяти невелику відпустку, хоч би 2-3 дні, щоб відновити сили. Ось тільки відпочивати зараз краще самотійно. Навіть улюблених дітей і чоловіка бажано залишити осторонь.

Терези. Зустрічі з друзями - головне, що врятує вас в цей період. У інших питаннях все буде дещо складніше. Здоров'я може почати пустувати, на роботі на вас посилються усі шишки, а в стосунках з коханими наступить пауза.

Скорпіон. Вам зараз краще не працювати самотійно. В середині тижня можливе отримання несподіваного прибутку. Буде велика спокуса витратити гроші негайно, але ви тримайтеся! Відкладіть певну суму на важливіші речі.

Стрілець. Не відокремлюйтеся від колективу і його потреб. На найближчий час вам випадає роль миротворця. Єдиним, але влучно словом, вам вдасться вирішити застарілий конфлікт співробітників і нормалізувати робочу атмосферу. У кінці тижня очікується грошовий прибуток.

Козоріг. На вас чекають непрості події у всьому, що має відношення до стосунків і різних домовленостей. Найбільше дістанеться від ділових партнерів і близьких людей. Не виключено, що усі шишки за помилки і прорахунки посилюються саме на вашу голову. Зірки рекомендують запастися терпінням.

Водолій. Зірки не рекомендують вам будувати плани на майбутнє. Зараз не час сіяти. Зате можна проводити будь-які угоди з нерухомістю. Заплановані раніше подорожі і поїздки обіцяють бути вдалими. Візьміть з собою за компанію друзів.

Риби. Добре хоч би на тиждень узяти відпустку. Як-що це неможливо, скоротите робоче навантаження до мінімуму. Свідомо тікайте від непродуктивного і неприємного вам спілкування. Оточуйте себе позитивно налаштованими людьми, культивуйте в собі оптимізм і ні про що погане не думайте.

Будьте здорові!

Степова перлина

Наталка РАЗУВАЄВА

На нещодавньому засіданні голів цехових профспілкових комітетів завідуючий відділенням загальної хірургії МСЧ Олександр Черкасов поінформував, що в спеціалізованому реабілітаційному центрі «Солоний лиман» феросплавники можуть пройти комплексне реабілітаційне лікування ортопедичного, неврологічного та терапевтичного спрямування на основі місцевої лікувальної грязі та цілющої мінеральної води. Після звернення до сімейного лікаря та за наявності показань путівка надається за кошти Програми медичних гарантій Національної служби здоров'я України.

Лікувальний заклад, центр реабілітації

Озеро Солоний лиман, що знаходиться в Ново-московському районі неподалік річки Самари, - справжня перлина Дніпропетровщини. Ще в давні часи місцеві жителі активно використовували грязь з лиману для лікування ревматизму, подагри, радикуліту та інших захворювань спини і суглобів. У 1928 році після детального дослідження родовищ лікувальної грязі та мінеральної води було вирішено створити на березі озера лікувальний пункт, а в повоєнний час територію села Новотроїцьке визнано курортом місцевого значення з назвою «Солоний лиман». МОЗ України і Дніпропетровський облвиконком збудували протягом 1948-1950 років водогрязелікувальну пропускною здатністю до 1000 процедур на день, а також санаторій на 150 ліжок. Але санаторію створено не було - у зв'язку з фінансовою обмеженістю збудували лікарню, що складалася з 2 корпусів на 100 ліжок.

В 2001-му ввели в дію новий комплекс лікарні, що дозволило розгорнути ліжковий фонд на 340 ліжок, з яких 240 для дорослих хворих та 100 для дітей. Спальний корпус для дорослих розташований в 3-поверховому будинку. Існує три відділення: неврологічне, ортопедичне та терапевтичне. В кожній палаті по 2 пацієнта, дві палати об'єднані в блок, де є душ, умивальник, туалет.

У 2019 році на базі лікувального закладу створено реабілітаційний центр, в якому грязелікування поєднують з апаратною та медикаментозною фізіотерапією, фізкультурою та масажами.

Платно-безоплатно

Програмою медичних гарантій НСЗУ оплачується перебування в стаціонарі протягом 18 днів, триразове харчування, цілодобовий сестринський догляд, огляд фахівцями реабілітаційної команди та складання індивідуального плану лікування, лабораторні дослідження крові та сечі, електрокардіографія. Якщо в реабілітаційний план будуть внесені психологічні супровід пацієнта, заняття у логопеда, кінезотерапія і масаж зони патології, то ці послуги також будуть для пацієнта безкоштовними. Проте лікування грязями та мінеральною водою, апаратною фізіотерапією не входить до ПМГ НСЗУ. За бажанням пацієнта вони є додатковими. До прикладу, орієнтовна вартість восьми процедур з використанням грязі та восьми ванн становить від 2,5 тис. грн. Одноразовий гідролазерний душ - 75 грн. Прісна ванна з підводним ручним душем-масажем - 170 грн. Вертикальне підводне витягування хребта - 216 грн. і т.д. З повним переліком платних послуг можна ознайомитися на офіційному сайті КП «ДОСРЦ «Солоний лиман» ДОР».

Святкуємо!

18 червня -Міжнародний день пікніка

Традиція влаштовувати пікнік з'явилася дуже давно: можна сказати, що у давніх людей все життя було суцільним пікніком біля вогнища з перервою на охоту та сон. А якщо серйозно, першими любителями відпочинку на природі були давні римляни, які регулярно відправлялися за межі метушливої метрополії, зазвичай вночі, взявши з собою клунок із нехитрою їжею - хлібом, вином і фруктами.

Щодо походження самого слова «пікнік», існує 2 альтернативні думки: одні вважають, що воно пішло від двох англійських слів - to pick (брати) і knick (дрібничка). Критики цієї теорії вказують на несумісність простонародного походження цих слів і аристократичного походження самого пікніка, як світської форми розваг, і більше схиляються до «французької версії»: pique - виїдати, наколювати, а pique - влучна рима до нього. Такі рими були популярними у Франції у XVII ст.

Однак саме англійці вважаються найбільшими поціновувачами і знавцями у справі «пікнікування». Якщо зберетесь на класичний пікнік по-англійськи, запам'ятайте три головні правила:

1. На «стілі» не має бути нічого гарячого, крім напоїв (ну звісно, як же без чаю?).

2. Сидіти можна лише на траві, у крайньому випадку - подушках та простирадлах, принесених з дому.

3. Єдиним приводом для пікніка є хороша погода (а не open-air концерт, наприклад). Хто ж як не жителі туманного Альбйону вміють

За направленням - до сімейного лікаря

- Якщо вас мучить остеохондроз хребта чи маєте порушення міжхребетних дисків; уражені нерви чи нервові корінці; гармоніно жити не дають наслідки мієліту чи полімієліту; маєте контрактуру суглобу и т.д., за путівками звертайтеся до сімейного лікаря - реабілітаційний центр працює цілодобово, - говорить Олександр Черкасов. - Після ряду необхідних обстежень (аналізів крові та сечі, флюорографії, висновків дерматолога і гінеколога (уролога), тесту на COVID-19 тощо) сімейний лікар в паперовому та електронному варіантах дасть направлення (путівку) на курс медичної реабілітації. Зверніть увагу на те, що до центру пацієнти повинні прийти саме в день, зазначений в паперовому направленні. Раніше вказаної дати чи в разі запізнення на реабілітацію не приймаються. Саме так вказано в порядку госпіталізації.

І ще один момент: при собі треба мати паспорт, виписку з медичної картки та засоби індивідуального захисту.

І щоб мати повну «картину» оформлення до «Солоного лиману» зазначимо, що пацієнта з нестабільним соматичним станом (потребує системного спостереження та лікування в умовах профільного стаціонару), у кого виявлені злоякісні чи доброякісні пухлини, хто хворіє на інфекційні захворювання, включаючи туберкульоз в активній стадії, до реабілітаційного закладу не направлять. Серед протипоказань і всі форми судомних нападів, психічні розлади, вагітність, наркоманія та алкоголізм.

В «Солоному лимані» можуть проходити курс реабілітації і дітки віком від 3 років.

Адреса реабілітаційного центру
«Солоний лиман»:
с. Новотроїцьке, вул. Герасименка, 94.
E-mail: solliman@mail.ru, тел. (05693) 4-46-94.

Тільки факти

Грязі озера Солоний лиман належать до мулових сульфідних грязей материкового типу, що мають високу пластичність, в'язкість, та малу забрудненість. Для зберігання грязей збудовано спеціальне сховище, що забезпечує збереженість лікувальних властивостей впродовж тривалого часу. Використана грязь повертається в басейн регенерації, де під шаром ропи вилежується з метою повного відновлення лікувальних властивостей. Щомісячно проводяться санітарно-бактеріологічний та фізико-хімічний контроль стану грязі.

У районі Солоного лиману розповсюджений водоносний горизонт Обухівської свити палеогену, що залягає на глибині 36-38 м, має загальну мінералізацію від 0,11 до 1,23 г/дм. Розведення цієї води в біоветі дозволяє використовувати її для лікування захворювань шлунково-кишкового тракту, печінки, жовчно-вивідних шляхів.

В кам'яно-вугільних відкладаннях на глибині 72-205 м залягає горизонт хлоридно-натрієво-бромно мінеральної води для бальнеологічних цілей. Місткість броду в ній складає 39-44 мг/дм, йоду до 5,47 мг/дм. Якщо враховувати і сприятливу екологічну обстановку в районі озера Солоний лиман, та його бальнеологічне значення набуває величезну цінність не тільки для Дніпропетровського району, але й для всієї України.

там не було битого скла, гострих палок та інших небезпечних предметів. Перш ніж розвести багаття, очистіть місце старого вогнища - там могли палити пластиковий посуд. І не забудьте прибрати за собою сміття.

Не забудьте головні убори та сонцезахисні креми.

Візьміть із собою аптечку із пластирами, перекисом водню, протиопіковими та протиалергійними засобами та активованим вугіллем.

Не забудьте інвентар для активних ігор на природі: літациону тарілку, бадмінтон, м'ячі.

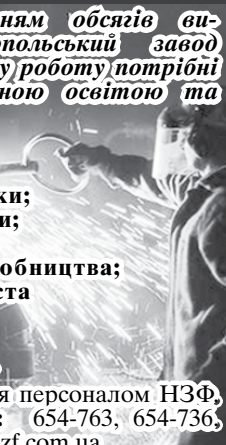
Ну і на останок, перелік речей, які здатні зіпсувати навіть вдало спланований пікнік, опублікований у лондонському світському часописі «Chambers journal» за 1857 рік: «пісок у сендвічах, осі в чаї, мокрі купальники і штопори, сконструйовані душевно хворими людьми».

Увага!

У зв'язку зі збільшенням обсягів виробництва на Нікопольський завод феросплавів на постійну роботу потрібні спеціалісти з профільною освітою та досвідом роботи:

- металурги;
- електромонтери;
- електрогазозварники;
- слюсарі-ремонтники;
- машиністи крана металургійного виробництва;
- помічники машиніста тепловоза;
- водії автомобіля (категорії С, D, E).

Звертатися до управління персоналом НЗФ, Довідки за телефонами: 654-763, 654-736, Електронна адреса: ok@nzf.com.ua

Запрошуємо

Адміністрація АТ «Нікопольський завод феросплавів» оголошує набір на вакантні робочі місця у загоні відомчої воєнізованої охорони служби економічної безпеки за наступними професіями: **охоронник, провідник патрульно-розшукової собаки, робітник з комплексного обслуговування і ремонту будинків.**

Телефони для довідок: 654-191; 654-782; 654-719.

Зверніть увагу!

З метою нарощування професійного по-тенціалу кадрів, які працюють на феросплавному виробництві, Нікопольський завод феросплавів має можливість проведення навчання за професією машиніста крана металургійного виробництва на базі АТ НЗФ. Це дає робітникам можливість отримання професії на підприємстві і гідне працевлаштування в АТ НЗФ.

Телефони для довідок: 654-556 (з міста), 20-32 (по заводу).

До уваги телеглядачів!

Дивіться свіжі новини заводу і гострі міські теми, висвітлені працівниками студії телебачення заводу в програмі «Феросплавник» через T2 на каналі УНІАН, а також в кабельних мережах Нікополя, **в п'ятницю, 18 червня, о 18.00. Повтор - в суботу і неділю о 8.30, а в понеділок - о 18.00.** А також у соцмережі «Фейсбук» в групах «Нікополь ферросплавний» та «Новости АО «Ферросплавник» Нікополь», а також на сторінці В.П.Кисельова в «Фейсбуці».

Будьте завжди в курсі останніх подій з життя заводу і міста!

Оголошення

Адміністрація АТ «Нікопольський завод феросплавів» оголошує відкритий конкурс на заміщення вакантних посад

Заступника начальника агломераційного цеху (з виробництва).

Запрошуються працівники заводу та мешканці м.Нікополя та Нікопольського району.

Вимоги до учасників конкурсного відбору:

- вища профільна освіта першого або другого рівня вищої освіти за освітнім ступенем бакалавра, магістра;
- досвід роботи на керівних посадах;
- основними завданнями є організація виконання комплексу робіт із виконання плану з виробництва агломерату, своєчасне забезпечення плавильних цехів заводу шихтовими матеріалами, забезпечення безаварійної роботи та справного стану устаткування АГЦ.

Майстра-електрика з ремонту металургійного устаткування дільниці електроустаткування агломераційного цеху.

Запрошуються працівники заводу та мешканці м.Нікополя та Нікопольського району.

Вимоги до учасників конкурсного відбору:

- вища профільна освіта першого або другого рівня вищої освіти за освітнім ступенем бакалавра, магістра;
- досвід роботи на керівних посадах;
- основними завданнями є організація виконання ремонтів, забезпечення технічно-справного стану та правильної технічної експлуатації електроустаткування, кабельних мереж та підстанцій дільниці агломерації АГЦ.

Старшого майстра з ремонту устаткування дільниці ремонту електроустаткування основних цехів цеху з ремонту металургійного устаткування №2.

Запрошуються працівники заводу та мешканці м.Нікополя та Нікопольського району.

Вимоги до учасників конкурсного відбору:

- вища профільна освіта першого або другого рівня вищої освіти за освітнім ступенем бакалавра, магістра;
- досвід роботи на керівних посадах;
- основним завданням є організація своєчасного виконання ремонтів основного електроустаткування основних цехів заводу.

Майстра електроремонтної дільниці цеху з ремонту металургійного устаткування №2.

Запрошуються працівники заводу та мешканці м.Нікополя та Нікопольського району.

Вимоги до учасників конкурсного відбору:

- вища профільна освіта першого або другого рівня вищої освіти за освітнім ступенем бакалавра, магістра;
- досвід роботи на керівних посадах;
- основним завданням є забезпечення виконання ремонтів та технічне обслуговування трансформаторно-масляного устаткування (ремонт силових та пічних трансформаторів), очищення трансформаторного масла.

На заміщення вакантної посади економіста з постачання відділу поставок та забезпечення виробництва

запрошуються працівники заводу та мешканці м.Нікополя та Нікопольського району.

Вимоги до учасників конкурсного відбору:

- вища профільна освіта першого або другого рівня вищої освіти за освітнім ступенем бакалавра, магістра;
- впевнений користувач MS Office Word, MS Office Excel, Internet, e-mail, Power Point.

Адміністрація АТ «Нікопольський завод феросплавів» оголошує конкурс на заміщення вакантної посади економіста бюро планування та відвантаження продукції відділу збуту.

Для участі у конкурсі запрошуються працівники заводу.

Вимоги до учасників конкурсного відбору:

- вища профільна освіта першого або другого рівня вищої освіти за освітнім ступенем бакалавра, магістра;
- впевнений користувач MS Office Word, MS Office Excel, Internet, e-mail, Power Point.

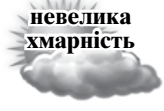
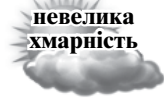
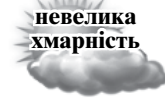
Термін подачі документів - по 25 червня включно.

Всім бажаючим звертатися до управління персоналом АТ НЗФ.

Телефони для довідок: 654-182 (з міста), 11-82 (по заводу). Ел.адреса: oup1@nzf.com.ua

Мозговий штурм

Векливое проявление зависти	Нарисованный сериал	Хранилище вин						«Рыбки» на лице	Драпеко	Конторский служащий	«Летчик» для игры в бадминтон	
			Сценическая дама	Заморский Дед Мороз	Все старинное		Красно-коричневая краска	Галилей по имени				
Лакей на Руси	Новодевичий ...							Школьница в красном галстуке	Мини-авто	Пушное животное	Имя графа Нессельроде	
			«Видит ... далеко, а ум ещё дальше»	Газета «...-инфо»	Озеро в Турции		Телега на ответчика					
Видимое изменение	Обувка для кросса						Гордость Геракла	Танец «ножи вверх»				
				Беспорточник	Начало перелома		Родина наших мотоциклов			Бобовое «мясо»	Мама Сфинкса	Мусорная драка
Мера длины из космоса	Модный магазин, знающий себе цену	Катушечный магнитофон					Халцедон	Состояние скорби	Самолет-невидимка			
			«Навороченный» батон	Топливо для желудка		Рожь перед жатвой	Философ Вейнинггер по имени			Яхта для катания по льду		Костело или зеленый ... (рыбка)
Князь муромский	Покидание помещения				Имя мисс Марпл			Черноплодка				
				Степень зрелости плода			Сырье для корзин			Судьба, участь		
Её глазки на клумбе	Одоловший Соловья				Часть корабля			Гадкий птенец				
Дерево, которое любит наряжаться				Снежок			Все ненужное		Порез			

Прогноз погоди	Субота, 19 червня	Неділя, 20 червня	Понеділок, 21 червня	Вівторок, 22 червня	Середа, 23 червня	Четвер, 24 червня	П'ятниця, 25 червня
	 невелика хмарність	 невелика хмарність	 невелика хмарність	 ясно	 хмарно з проясненнями	 хмарно з проясненнями, дрібний дощ	 хмарно з проясненнями, дрібний дощ
	+17° +27°	+21° +28°	+20° +27°	+20° +30°	+22° +30°	+22° +30°	+29° +29°

COVID-19

Лето на карантине

Масочный режим ослабили, а у цветных зон новые правила: полный список изменений

Как сообщила пресс-служба Министерства здравоохранения Украины, в Украине на лето ослабили карантинные ограничения. Однако действие самого карантина продлили до 31 августа. Так, теперь вся Украина находится в «зеленой» зоне адаптивного карантина. Проведение массовых мероприятий в помещениях разрешается со 100% наполнением. Без ограничения дистанции между присутствующими. Однако соблюдение масочного режима является обязательным только при наличии у всех участников и организаторов мероприятия одного из следующих документов:

- отрицательный результат тестирования на COVID-19 методом ПЦР (не более чем за 72 часа до проведения мероприятия);

- отрицательный результат экспресс-теста на определение антигена коронавируса SARS-CoV-2 (не более чем за 72 часа до проведения мероприятия);

- документ, подтверждающий прохождение полного курса вакцинации от коронавируса препаратами, включенными Всемирной организацией здравоохранения в перечень разрешенных для использования в чрезвычайных ситуациях.

Кроме того, теперь украинцы и граждане, имеющие вид на жительство в Украине, могут беспрепятственно пересекать государственную границу при возвращении из других стран.

Все ждем сигнала снять маски

Также правительство изменило правила введения зон адаптивного карантина. Теперь «зеленая» и «желтая» зоны карантина будут вводиться сразу на всей территории Украины. В «желтую» зону вся территория страны будет попадать, если в течение трех дней подряд во всех регионах будет фиксироваться один из признаков: количество выявленных новых случаев COVID-19 на 100 тысяч населения за последние 14 дней - более чем 75; коэффициент выявления случаев COVID-19 (методом ПЦР и экспресс-теста на определение антигена) - более 4%; количество тестирований методом ПЦР и экспресс-теста на определение антигена в течение последних семи дней на 100 тысяч населения - менее 300; наличие оснований для установления «красного» уровня эпидемической опасности на территории по крайней мере одного региона. «Желтый» уровень эпидемической безопасности будет вводиться государственной комиссией ТЭБ и ЧС по инициативе министра здравоохранения. Если ситуация нормализуется и будет сохраняться в течение семи дней подряд, то страна вернется в «зеленую» зону.

Напомним, 16 июня карантин в Украине продлили до конца лета, но при этом существенно ослабили ограничения. В связи с ослаблением карантина в Украине по приезду в страну больше не нужно скачивать приложение «Вдома» на свой смартфон. Эта программа использовалась для контроля самоизоляции.

По материалам РБК-УКРАИНА.

Ответы на кроссворд, опубликованный в №23

В	З	Л	Б	С	А	Д	И	Н	А	Я	О	Ч	О	К	Н
О	З	Н	Б	С	А	Д	И	Н	А	Я	О	Ч	О	К	Н
А	К	О	М	У	Н	И	С	Т	О	Р	Е	Г	Б		
М	И	Н	О	Р	Б	Г	К	С	К	О	Р	Л	У	П	
С	О	Л	Д	О	Л	О	Г	И	Я	С	К	Е	Л	Е	
В	Л	О	А	Т	А	М	А	Н	Ш	А	П	И	К	А	
М	Ы	Л	О	Р	А	Й	А	М	А	Л	О	З	И	Л	
Г	Б	Л	И	К	У	Ш	А	К	К	Р	О	М	О	К	
К	О	Б	Р	А	Л	И	Б	И	Т	И	Р	Б	О	Е	
Д	О	В	О	Д	О	С	Ь	Е	А	Р	Е	Н	Д	А	
А	Р	К	А	А	П	О	Р	Т	Р	И	С	Т	О	Р	

Розклад фільмів
в кінотеатрі «Кино Тема»
з 18 по 20 червня

о 10.00, 15.20 - фільм «СПИ-РИТ» (вартість квитка - 40 та 50 грн.);

о 11.40, 13.30 17.00 - фільм «ЛУКА» (вартість квитка - 50 грн.);

о 18.50, 21.20 - фільм «ФОР-САЖ 9» (вартість квитка - 60 грн.).

Квитки можна придбати до початку сеансу в ПКіС НЗФ або на сайті www.cinema.dp.ua

Забронювати квитки можна безкоштовно з п'ятниці по неділю за телефонами: (097) 202-24-84, (095) 748-96-88. Бронь знімається за 15 хвилин до початку сеансу.

Рекомендований час для викупу броні - за 30-60 хвилин до початку фільму.

Расслабься!

Панда в течение суток ест в среднем 12 часов. Человек в режиме самоизоляции ест, как панда. Поэтому происходящее называется пандемия.

Мозг человека устроен удивительным образом. Он работает постоянно с момента рождения до момента покупки смартфона.

Важно встретить человека, с которым однажды согласишься растолстеть.

3 іменинниками нас!

Вітаємо начальника юридичного відділу Інну Жаринову з днем народження!

Шановна Інно Юріївно! Прийміть найтепліші і щиріші побажання міцного здоров'я, сімейного благополуччя, щастя і добра. Нехай професіоналізм, цілеспрямованість і уміння реалізовувати задумане допомагають і надалі домагатися намічених цілей і позитивних результатів у Вашій важливій діяльності, спрямованій на благо Нікопольського заводу феросплавів. Нехай кожен новий день приносить успіх і удачу, заряджає позитивною енергією і відмінним настроєм!

Правління АТ НЗФ,
галузевий профком
і колектив
юридичного відділу.

Керівництво, цеховими профспілки, колективи підрозділів заводу сердечно вітають своїх іменинників:

машиністів розливної машини Сергія ГУМЕНЮКА, Сергія РОЗЕНКОВА (ЦВФ);
слюсаря-ремонтника Володимира МОРОЗОВА (ЦВПФВ);
агломератника Костянтина МАНГАТОВА (АГЦ);
заступника начальника цеху Павла ЧЕПУРІНА, механіка колони Сергія ДОВЖЕНКА, водіїв Дмитра ПЕЛІХОВА, Костянтина МАЛЬЧЕНКА, монтувальника шин Євгена МОНІЧА, токаря Сергія ВЕТЧЕНІНОВА, слюсаря Павла ВОВКА (АТЦ);
помічника машиніста тепловоза Ростислава МИРОНЕНКА, складача поїздів Сергія СОВУ, нарядника Галину ГОНЧАРЕНКО (ЗЦ);
диспетчера Ігоря МАЛОГО (СЕБ);
майстрів Сергія ПУЗАНКОВА, Віталія ПРОНІНА, машиніста крана Валентину БОРИЩУК (РМЦ);
інженера Ольгу КРОХУ, майстра Володимира ШКУЛПІХ, електрогазозварника Сергія ТИХАНОВА, слюсаря-ремонтника Івана ЮРЕВИЧА (ЦРМУ-2);
інженера-хіміка Ларису ІЛЬЧУК (ЦЗЛ і ЛЗВПБ);
пожежних Станіслава ЯРЕМЕНКА і Володимира ЯРЕМЕНКА (ГРС і КПО);

Петра Івановича СЕНИКА, Аркадія Володимировича ГАПІЧА, Олександра Анатолійовича СЕМЕНКОВА, Станіслава Амвросійовича ВАХОВСЬКОГО, Валерія Івановича ТРЕТЬЯКОВА, Івана Броніславовича ЦЕЛЬКА, Анатолія Федоровича ДЖУСЯ, Адама Миколайовича КУШНЕРИКА, Якова Миколайовича КАРНАУХА, Галину Тихонівну САМЕДОВУ (рада ветеранів заводу).

Шановні іменинники! Прийміть наші щирі вітання і побажання міцного здоров'я, удачі, затишку й тепла в колі родини, теплоти людської. Хай любов і повага вас супроводжують завжди, сил і натхнення Вам і Вашим близьким, добробуту для здійснення найзаповітніших мрій!

Суспільство

Зупинимо корупцію!

Шановні феросплавники, потрібна допомога! На офіційному інтернет-представництві Президента України зареєстрована електронна петиція №22/118314-еп, автор якої звертається по допомогу аби зупинити корупційну схему.

Автор документу Денис Оменко звертається до Володимира Зеленського з проханням відмінити Постанову Кабінету міністрів від 3 лютого 2021 р. №77 «Про затвердження переліку машин, механізмів, устаткування підвищеної безпеки та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» та повернути в дію Постанову Кабміну від 3 березня 2020 р.

№207 «Про внесення змін до Порядку видачі дозволів на виконання робіт підвищеної безпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної безпеки».

Денис Сергійович впевнений, що Постанова №77 негативно вплине на діяльність приватних підприємств, установ та організацій. Постанова №77 сприятиме тому, що діяльність приват-

них підприємств буде максимально залежною від контролюючих органів виконавчої влади, а саме з'явиться інструмент для зупинки (в судовому процесі) підприємств, установ, організацій, які платять податки в бюджет України та забезпечують робочими місцями громадян. Дозвільна система, яку затвердили Постановою Кабміну від 3 лютого 2021 р. №77 сприяє корупційній діяльності виконавчої влади», - йдеться в документі.

Вищезгаданий документ вплине й на роботу нашого підприємства. Тож, об'єднаємо зусилля задля того, аби не дозволити чергового свавілля.

Підписати петицію можна перейшовши за посиланням з QR-коду, або у мобільному додатку «Дія», якщо ви є власником ID-картки, або на сайті електронних петицій, авторизувавшись через Bank ID, як власник картки «КредитДніпро».

Спорт

Успешное завершение сезона

Татьяна ХАРЛАН

Недавно в Одессе состоялся открытый турнир по художественной гимнастике «KINDER MIX». В соревнованиях приняли участие около 450 гимнасток из различных уголков Украины. ДЮСШ «Электрометаллург» представляли 32 юные грации.

- Этими соревнованиями мы завершили сезон, притом достаточно успешно, - рассказала тренер-преподаватель Наталья Лунева. - Несмотря на жесткую конкуренцию, наши гимнастки показали отличные результаты. В индивидуальном зачете первое место заняли Аня Бычко, Полина Бас, Злата Кузнецова, Кира Курило, София Арышева, Анастасия Совюк. В групповых зачетах, получив «крещение боем» на недавнем чемпионате Украины, первое место заняли команды следующих годов рождения - 2012-го, 2010-го, 2009-го, а также команда КМС 2008-го и 2006-го годов рождения. Наши воспитанницы - настоящие звезды. В тех случаях, когда они не выбороли первые места, они уступили только школе олимпийского резерва «Черноморец».

Поздравляем всех гимнасток и их тренеров с отличными результатами и с успешным завершением сезона. Так держат!

Едим с пользой

Выметаем
всё лишнее!

Салат «Метелка», или, как его еще именуют, «Щетка», пользуется огромной популярностью уже много лет подряд. Что же особенного в этом простом, на первый взгляд, блюде? Весь секрет таится в его полезных ингредиентах, среди которых главенствует свекла - источник всевозможных полезных витаминов и минералов.

Пусть «Метелка» выглядит далеко не изысканно и экзотичностью не отличается, но этот салат - находка для тех, кто хочет очистить организм и даже немного похудеть.

Рецепт №1. Нашинкуйте свежую капусту и натрите на терке сырые свеклу и морковь - в пропорции 3 : 1 : 1. Помните овощи, чтобы они пустили сок, и заправьте небольшим количеством лимонного сока. По желанию добавьте измельченный чеснок. Можно заправить небольшим количеством натурального растительного масла, особенно рекомендуют льняное. Солить салат не нужно.

Рецепт №2. Натереть на терке свеклу, морковь, яблоко. Размять руками, заправить салат растительным маслом и лимонным соком.

Рецепт №3. Мелко нашинковать капусту, морковку и яблоко. Сбрызнуть лимонным соком и добавить капельку растительного масла.

Рецепт №4. Нашинковать или натереть на терке капусту, морковь, свеклу и яблоко. Добавить сто грамм морской капусты и черноплод, предварительно замоченный и порезанный на маленькие кусочки. Заправить лимонным соком и растительным маслом.

Рецепт №5. Натереть на терке отварную свеклу, нарезать кольцами лук, сладкий перец, помидоры. Все перемешать и заправить оливковым маслом. Этот достаточно необычный салат отлично помогает очистить кишечник.

Рецепт №6. Нарезать стебли сельдерея, петрушку, огурец, помидор, авокадо, базилик. Сбрызнуть оливковым маслом и соком лимона.

Примите во внимание: при пониженной кислотности желудка свежую капусту лучше заменить квашеной.

Фишка

В яблоках содержится эфир - он не позволяет появляться росткам, поэтому положите пару яблок в мешок с картошкой или морковью, и тогда вы сбережете свои овощи от прорастания.

Пищу правильно подогревать не в микроволновке, а на раскаленной сковороде без добавления масла - так вы вернете блюду первозданный вкус и аромат.

Залейте пожелтевшую зелень оливковым маслом в формочках для льда и храните все это в морозильнике. При необходимости добавляйте в салаты или в пасту.

Если под рукой нет майонеза, а он необходим как заправка для салата, смешайте сметану с вареным желтком и добавьте соль, горчицу по вкусу. Также майонез можно сделать, взбивая миксером сырое яйцо с растительным маслом и горчицей.

